

הלכות הדרף היומי

מסכת בבא מציעא

תוכן

- א. מנה לי בידך והלה אומר אין לך בידי אלא חמשים והשאר איני יודע מתוך שאינו יכול לישבע משלם. 1.....
- ב. שתי פרות מסרתי לך פלגיה דיומא בשאילה ופלגיה דיומא בשכירות ... ואיך לא ... דמתוך שאינו יכול לישבע משלם. 2.....
- ג. דאמר ליה שלש פרות נתתי לך שתיים בשאילה ואחת בשכירות ומתו הני תרתי דשאילה ... לא ידענא אי דשאילה מתה ודקיימא דשכירות היא ... ומתוך שאינו יכול לישבע משלם. 2.....
- ד. על ידי גלגול דאמר ליה אישתבע לי איזו מיהת דכדרכה מתה ומיגו דמישתבע דכדרכה מתה מישתבע נמי דשכורה מתה. 3.....
- ה. שאלה בבעלים שכרה שלא בבעלים ... שכירה בשאלה מישיב שייכי. 4.....
- ו. שכרה בבעלים שאלה שלא בבעלים מהו ... שאלה בבעלים ושכרה שלא בבעלים וחזר ושאלה ... שכרה בבעלים ושאלה וחזר ושכרה ... תקו. 5.....
- ז. השואל את הפרה ושלחה לו ביד בנו ביד עבדו או ביד שלוהו או ביד בנו ביד עבדו ביד שלוהו של שואל ומתה פטור. 6.....
- ח. וכן בשעה שמחזירה. 6.....

דף צח.

א. מנה לי בידך והלה אומר אין לך בידי אלא חמשים והשאר איני יודע מתוך שאינו יכול לישבע משלם

מנה לי בידך¹ והלה אומר אין לך בידי אלא חמשים והשאר איני יודע², הרי זה גם כן חייב שבועה על השאר מן התורה להכחיש התובע ולישבע שאינו

¹ שו"ע ונו"כ עה יג

² אבל אם אמר בלשון זה, איני יודע שאני חייב לך רק חמשים, ישבע שהוא כדבריו ופטור, כן כתב ב"י וסעיף ט"ז בשם מצאתי כתוב. סמ"ע שם לו. וכתב בד"מ דנוכל לפרש דר"ל רק חמשים יכול להיות שאני חייב לך, אבל יותר מחמשים בודאי איני חייב לך. וכ"כ הב"ח [סעיף י"ב]. ש"ך שם מה

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLlI7K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדרף היומי

מסכת בבא מציעא

חייב לו³, ומתוך שאינו יכול לישבע על השאר שהרי אומר איני יודע, משלם⁴. והתובע אינו צריך לישבע⁵, אלא אם ירצה הנתבע יחרים סתם על מי שנוטל ממונו שלא כדין. אבל אם השיבו חמשים לויתי ממך ופרעתוך וחמשים האחרים איני יודע אם לויתי אם לאו, אין כאן הודאה במקצת אלא כמו כופר בכל, וישבע היסת שהחמשים פרע ושהחמשים האחרים שתובעו בהם אינו יודע אם לזה אם לא ויפטר.

ב. שתי פרות מסרתי לך פלגיה דיומא בשאילה ופלגיה דיומא בשכירות ... ואידך לא ... דמתוך שאינו יכול לישבע משלם

שאל שתי פרות⁶ שתייהם חצי היום בשאלה, וחצי היום בשכירות ומתו שתייהם, המשאיל אומר בזמן השאלה מתו וחייב באונסין, והלה אומר אחת מתה בזמן השאלה והאחרת איני יודע, הרי האחת שמודה בה שמתה בזמן השאלה חייב לשלם והרי זה מודה מקצת עליה⁷, ועל השנייה שטוען איני יודע הרי זה מחויב שבועה ואינו יכול לישבע ומתוך שאינו יכול לישבע משלם שתייהן.

ג. דאמר ליה שלש פרות נתתי לך שתיים בשאילה ואחת בשכירות ומתו הני תרתי דשאילה ... לא ידענא אי

³ . ואם אמר לו הילך, פשוט דגם בזה מהני הילך לפוטרו משבועה דאורייתא, וישבע הס"ת על השאר שאינו יודע ופטור, דכן פסק מור"ם בסימן רח"צ סעיף ב' יעויין שם, וכן כתב הש"ך בסימן שד"ם סק"א
⁴ והוא דאמרינן במקום שאינו יכול לישבע מתוך שאינו יכול לישבע משלם, ילפינן ליה [שבועות מזו ע"א] מקרא [שמות כב, י] דכתיב שבועת ה' תהיה בין שניהם, דהאי שניהם מיותר הוא.
⁵ אפילו לאחר הפרעון, כיון שהלוה טוען שמא. וכתב הב"ח סוף סימן צ"ד דבמחויב שבועה ואינו יכול לישבע משלם, אם רצה התובע לקבל שבועתו, לא משבעינן ליה, דהו"ל שבועת שוא, ע"ש. ואינו נכון. ש"ך שם מו
⁶ שו"ע ונו"כ שמה א
⁷ . הטעם דהא הודה לו במקצת טענתו דתבעו בב' פרות שאולות שמתו בזמן השאלה ושחייב לו עליהן באונסיהן והנתבע מודה לו באחד מהן ועל השנייה חייב לישבע ש"ד כדין מ"מ וא"י לישבע מש"ה משלם מה שאין כן בשאל לו אחד והשכיר אחת ומתה אחת והשנייה עומדת חי דאין טענתן אלא על הא' דהרי על העודנה חי א"ל הילך וקחנה לך ואין כאן מודה במקצת. סמ"ע שם א

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLlI7K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדרך היומי

מסכת בבא מציעא

דשאלה מתה ודקיימא דשכירות היא ... ומתוך שאינו יכול לישבע משלם

וכן אם מסר⁸ לו ג' פרות ב' שאולות ואחת שכורה, המשאיל אומר שתיים השאולות הן שמתו והשואל אומר אחת ודאי השאולה היא שמתה, אבל השנייה שמתה איני יודע אם השאולה היתה או השכורה היתההרי זה מחוייב שבועה דמודה מקצת שאומר על אחת ודאי השאולה מתה וחייב לשלם אותה, ועל השנייה הוי מתוך שאינו יכול לישבע משלם.

דף צח:

ד. על ידי גלגול דאמר ליה אישתבע לי איזו מיהת דכדרכה מתה ומיגו דמישתבע דכדרכה מתה מישתבע נמי דשכורה מתה

כבר התבאר לעיל דף צז: שהשואל פרה⁹ מחבירו שאלה חצי היום ושכרה חצי היום, או שאלה היום ושכרה למחר¹⁰, או שהיו לו למשאיל שתי פרות ושאל אחת ושכר אחת ומתה אחת מהן, המשאיל אומר שאולה מתה ואתה חייב באונסיה, וגבי שאלה היום ושכרה למחר אומר המשאיל ביום שהיתה השאולה מתה, וגבי שאלה חצי היום ושכרה חצי היום אומר המשאיל בשעה שהיתה שאולה מתה, והשומר אומר איני יודע, או שאמר השומר ברי שכורה מתה ביום שהיתה שכורה מתה בשעה שהיה שכורה מתה כדרכה ואני פטור מלשלם והמשאיל אומר איני יודע, או ששניהם אומרים איני יודע, המוציא מחבירו עליו הראייה.

⁸ שו"ע ונו"כ שם ב

⁹ שדמ ד

¹⁰ ובב"י סימן שמ"ג סעיף א', ע"ש] בשם תלמידי רשב"א, דבלילה שבינתיים אם דרך השואל שהבהמות לנות אצלו אחר השאלה, גם כאן הוא שואל על הלילה ואם נאנסה בלילה חייב, ואם אין דרך שילינו הבהמות אצלו מזמן השאלה, אינו אצלו אלא כשוכר ופטור מאונסים וחייב בגניבה ואבידה, עכ"ל דרכי משה. סמ"ע שם ט

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרך היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLlI7K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדרף היומי

מסכת בבא מציעא

ואם לא היתה שם ראייה, בזמן שהמשאיל טוענו ודאי שאולה מתה, ומודה או שמאמינו באונס מתה, אלא שאומר אתה חייב באונסין, ישבע השומר היסת ששכורה מתה אם טוען ברי או שאינו יודע אם טוען שמא, שהרי אינו צריך לישבע שבועת השומרים שהיא שבועת התורה, הואיל שהמשאיל מודה או מאמינו שמתה באונס ואין כאן גילגול.

ובזמן שהמשאיל אומר ודאי שאולה מתה אבל איני יודע אם מתה כדרכה ולפי דבריך שאתה אומר שכורה היא שמתה היית פטור, או שמא פשעת במיתתה ואפילו לפי דבריך חייב אתה לשלם לי, ישבע השומר שבועת השומרים שמתה כדרכה ולא פשע בה שהיא השבועה שהטילה עליו התורה, ועל ידי גילגול צריך לישבע גם כן ששכורה מתה אם טוען ברי או שאינו יודע אם טוען שמא.

והוא הדין אם זה אומר שאולה מתה ופשעת בה וזה אומר שכורה מתה ולא פשעתי בה, או זה אומר איני יודע איזה מתה וזה אומר איני יודע איזה מתה, וטען המשאיל ברי לי שפשעת ועל כל פנים אתה חייב לי, ואעפ"י שהשומר טוען איני יודע אם שכורה מתה אם שאולה מתה, מ"מ צריך לישבע שלא פשע בה ומגלגלין עליו שאינו יודע אם טוען שמא או ששכורה מתה אם טוען ברי, שאם גם בפשיעה טוען אינו יודע פשיטא שזה הוי מחוייב שבועת התורה ואינו יכול לישבע ומשלם.

ה. שאלה בבעלים שגרה שלא בבעלים ... שנירה בשאלה

מישך שייכי

השואל חפ"ץ¹¹ באופן שחל בו דין שמירה בבעלים, וקודם שהחזירו¹² שכר אותו חפ"ץ לזמן נוסף, ולא היה בו אז דין בעליו עמו, מ"מ נמשך הפטור שחל משעת שאלה גם על זמן השכירות הנוסף, כיון שחל דין בבעלים על כל חיובי שואל, נמשך גם חיובי שוכר הכלולים בחיובי שואל¹³.

¹¹ שו"ע ונו"כ שמו יד

¹² כן כתב הטור, אבל בש"מ הביא דעת הרמב"ן דאיירי שבתחלה שאל ע"ד כן. ובכנה"ג מסתפק כשכלה זמן השאלה ועדיין לא החזירו, אם גם באופן זה אמרינן מישך שייכא, והעלה מכת הסברא דכיון שכלה הזמן ה"ז כשאלה או שכירות חדשה ולא שייך לומר דשייכא, והאריך להוכיח כן, אמנם מדברי הסמ"ע מדייק שאפילו לאחר שכלה הזמן אמרינן מישך שייכא ותמה מנין לו.

¹³ כתב בערוה"ש שה"ה בשומרים אם נשתנה מש"ח לש"ש דינו כנשתנה משוכר לשואל, כיון שנתוספו עליו חיובים, ואם נשתנה מש"ש לש"ח דינו כנשתנה משואל לשוכר, וכתב עוד דלא אמרינן מישך שייכא אלא

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | וובטלי' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLII7K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדרף היומי

מסכת בבא מציעא

ו. שכרה בבעלים שלא בבעלים מהו ... שאלה בבעלים ושכרה שלא בבעלים וחזר ושאלה... שכרה בבעלים ושאלה וחזר ושכרה ... תיקו

שכרו¹⁴ בבעלים וחזר ושאל שלא בבעלים¹⁵, שבזמן השאלה נוספו חיובי אונסין שלא היה חייב בזמן השכירות, ובתחלת השכירות לא חל עליהם דין שמירה בבעלים. או ששאל בבעלים וחזר ושכר שלא בבעלים וחזר ושאל שלא בבעלים שכשכלה זמן השאלה שהיה בבעלים פקעו גם חיובי השואל, וממילא לא חל בתחלת השכירות דין בבעלים, ואף כשחזר ושאל וחזרו חיובי שואל, אינו יוכל להפטר מחמת שאלה ראשונה שהיתה בבעלים. וכן כששכר בבעלים וחזר ושאל שלא בבעלים וחזר ושכר שלא בבעלים, בכל אלה ספק¹⁶ אם יש פטור שמירה בבעלים.

שכר בבעלים¹⁷ וחזר ושכר שלא בבעלים נמשך פטור שמירה בבעלים גם על זמן השכירות השניה. שכר שלא בבעלים וחזר ושכר בבעלים, והיה הבעלים במלאכתו בזמן התחלת השכירות השניה. יש דין שמירה בבעלים על זמן השכירות השניה¹⁸.

בשוכר ושואל או בש"ח וש"ש, אבל משאלה או שכירות לשומר או משומר לשאלה ושכירות לא, דשני ענינים הם וניכר ההבדל ביניהם, ששומרים אסורים להשתמש בחפץ ושוכר ושואל מותרים.
14 שו"ע ונו"כ שם יד

15 וכתב הרמ"א בשם הרא"ש שבזה לא הוי ספיקא ויש דין שמירה בבעלים, דכיון שמיד לאחר השכירות שהיה בבעלים בא זמן השאלה, נמשך הפטור גם על חיובי השואל באונסין.

16 מקום הספק הוא משום דקיי"ל שאלה בבעלים ושכרה שלא בבעלים נמשך הפטור על זמן השכירות, וא"כ אפשר שנחשב כל הזמן כחיוב אחד וחל הפטור גם על זמן השכירות השלישית, או דילמא אף על פי שמועיל שכירות בבעלים לפטור שאלה שלא בבעלים, היינו דוקא כשבאים בהמשך אחד ואין צריך אלא לגרירה אחת, אבל לא תועיל השאלה הבאה מחמת גרירה לגרור עוד תקופת שכירות, דסוף סוף שאלה ושכירות שני דברים הם. ומשמע שהספק הוא רק על חיובי שוכר דהיינו גו"א, שבהם חייב גם בזמן השאלה וגם בזמן השכירות, אבל בחיובי אונסין פשיטא שפטור, שהרי בלא"ה פטור מאונסין כשוכר.

17 שו"ע ונו"כ שם טו

18 ור"ל שלא נאמר שכשם ששכירות בבעלים גוררת שכירות שלא בבעלים לפטור, ה"נ תגרור שכירות שלא בבעלים שכירות בבעלים לחיוב, קמ"ל שלקולא אנו רואים זמן השכירות השניה כהתחלת שכירות חדשה, והרי הוא עמו במלאכתו. כתב הט"ז (סימן קעו סוף ח ד"ה נשאלתי) דה"ה אם שכר סוס שלא בבעלים למשך חודש וכעבור יום שכר אותו סוס למשך ב' חדשים עם בעליו, שחל דין שכירות בבעלים מאותו יום, ואף על פי שעדיין לא נגמרה תקופת שכירות הראשונה שהיתה שלא בבעלים, והסביר הנה"מ (סימן רצא סק"ל) דכיון שהשכירות השניה נמשכת יותר מתקופת השכירות הראשונה, הרי זה כקנין חדש ומפקיע דיני שכירות הראשונה, ועפ"ז כתב הנה"מ שם שבשואל שמסר לשוכר דגרועי גרועה לשמירתו ובוה מתחייב לתת

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | וובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLII7K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדרף היומי

מסכת בבא מציעא

ז. השואל את הפרה ושלחה לו ביד בנו ביד עבדו ביד שלוחו או ביד בנו ביד עבדו ביד שלוחו של שואל ומתה פטור

כבר התבאר במסכת ב"ק קד. המשאיל¹⁹ חפץ לחבירו ושלה המשאיל החפץ ביד שליח, אף על פי שהוא בנו או שכירו של שואל, כל שלא הגיע לרשות השואל, אינו חייב בשמירתו, ואם אמר לו השואל לשלוח ביד פלוני, או שהסכים לכך, משהגיע החפץ ליד השליח מתחייב השואל²⁰. ואם השליח הוא עבד כנעני של משאיל, אף באופן זה פטור²¹.

וכל זה כשלא עשאו השואל שליח לקבל, אבל כשעשאו שליח, מיד כשבא ליד השליח נתחייב באונסין²².

ח. וכן בשעה שמחזירה

כבר התבאר לעיל דף פ: השומר שהחזיר²³ הפקדון ביד שלוחו אינו נפטר מאחריות כל זמן שלא הגיע ליד המפקיד.

השכירות לבעלים, ה"ז כקנין חדש ונפקע דין שאלה בבעלים גם משומר ראשון, אבל כשנתן לו רשות להשכיר, נמשך דין שאלה בבעלים על השואל, אבל לא על השוכר, עיין שם.

¹⁹ שו"ע ונו"כ שם ה

²⁰ בערוה"ש מצדד לומר שמיד כשהוציאה השליח מרשות בעלים, אף על פי שלא משכה לרשותו חייב השואל, עיין שם בטעמו, וסיים בצ"ע לדינא, וכתב בנה"מ (ס"ק יא) בשם הר"ן שהקשה איך נעשה שלוחו של שואל בדיבור או בהסכמה, ותירץ דנעשה כאילו אמר למשאיל אמור לשליח בשמי שיביאם אלי, וכיון שהסכים לכך נעשה השליח כשלוחו של שואל, ועוד תירץ שמתחייב מדין ערב, והסביר הנה"מ שעל פיו נסתלק הבעלים משמירתו, אלא שמדין ערב לא היה מתחייב אלא בגו"א דשייך בהם שמירה, אבל לא באונסין שאף הבעלים לא היה יכול לשמרו, אלא שמ"מ כיון שמתחייב כדין שומר מדין ערב, חייב גם בדיני שואל מכה אמירתו (וצ"ע בדברי הנה"מ שפתח בדין גו"א וסיים בדין שומר הנם). ועיי' דברי חיים (דיני העושה שליח סימן ב) מ"ש בדין שליחות בעל הממון, ובשבילי דוד (סימן קכא).

²¹ שו"ע ונו"כ שם ו, שיד עבד כיד רבו, וכאילו לא יצא עדיין מרשות משאיל. ובמהנ"א (ה' שלוחין סימן ה) משמע דה"ה ביד קמן ומי שאינו בר שליחות לא מיקרי יצא מרשות משאיל, והקשה מ"ש ממלוה שאמר שלח ביד פלוני, שאפילו הוא קמן נפטר הלוה (כמבואר סימן קכא סעיף א), ותירץ דשאני שואל בהיוב אונסין שאין הוא גורם, שגם אילו לא שלחו היה בא האונס. ולפי דבריו בשאר חיובי שומרים חייב השואל.

²² ועיי' דברי חיים (דיני העושה שליח סימן ב) שהקשה מאי מהני שליחות השואל, הרי אין כאן שליחות בעל הממון.

²³ שו"ע ונו"כ רצג ד

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | וובטלי' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLII7K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדרף היומי

מסכת בבא מציעא

שלח המפקיד²⁴ לקבל פקדונו, מיד²⁵ כשמסר הפקדון ליד השליח נפטר מאחריות²⁶, אבל אם לא אמר לו שימסרו לשליח, אלא גילה דעתו שאם ירצה ישלחנו בידו, חייב באחריות, ומ"מ אינו יכול לחזור וליטלו מיד השליח²⁷.

גם בהשאלה אם אמר לו המשאיל²⁸ להחזירה על ידי שליח, מיד כשבא ליד שליח נפטר מאחריות.

משכלה זמן השאלה שקבעו²⁹, אף על פי שהחפץ עדיין ברשות שואל, אינו חייב באונסין, אבל יש לו דין שומר שכר על החפץ³⁰. אבל תוך הזמן, אף על פי שהפסיק מלהשתמש בו, חייב באונסין עד שיחזירו לרשות משאיל³¹.

²⁴ שו"ע ונו"כ קפח ג

²⁵ כתב הרמ"א (סימן שמ סעיף ה), אם אמר לו שלח ועד שלא הספיק לשלוח מת (המשאיל), לא ישלח, דהא נפל קמי יתמי, ואם שלח, ספק אם חייב באחריותו, ועי' פת"ח (ח"א) דיני הלואה (פרק ה סעיף כז) שהביא מחלוקת הפוסקים בזה, ומדברי הגר"א (שם) משמע שדעת רוב הפוסקים שאינו נפטר מאחריות, וכתב בערוה"ש (שם) ששואל לאחר ימי שאלתה, אף על פי שדינו כש"ש, אינו חייב כלפי היורשים כש"ש, שעיקר הטעם שלאחר השאלה דינו כש"ש הוא משום הואיל ונהנה מהנהגה, וכאן הרי המשאיל שהוא נהנה צוה לשלחו וסילק הנאתו ואחריותו, ואילו מהיורשים לא נהנה שיתחייב כלפיהם, אבל כשלא צוה לשלוח חייב כש"ש אף כלפי היורשים, כיון שכבר נתחייב כלפי אביהם, עיין שם. ועי' דברי משפ"ט (סימן קב סק"א וסימן קכב סק"א).
²⁶ אע"פ שהוא קטן, וכתב הסמ"ע (סק"ט) דכשאמר לו שלח לי ע"י פלוני, אף על פי שאפשר שלא ידע הבעלים שהוא קטן, פטור, הואיל וקיים מאמרו,

²⁷ שו"ע ונו"כ קכה ב ורצנ ד דכיון שגילה דעתו שחפץ בהחזרת הפקדון זכות הוא לו שיהא ביד השליח, ומ"מ כיון שלא אמר לו בפירוש לשלוח בידו חייב באחריות

²⁸ שו"ע ונו"כ שמא ח

²⁹ שו"ע ונו"כ שמג א ושם ח

³⁰ כיון שנהנה ממנו בזמן השאלה, תיקנו שיהא עליו כש"ש כל זמן שהוא ברשותו. ונראה שאסור לחזור ולהשתמש בו, וכתב במנ"ח (מצוה ס אות ח) שאם השתמש בו הו"ל שולח יד, וכתב בדברי חיים (דיני מכירה סימן כ) בדעת הב"י שאם לא נשתמש השואל בחפץ, אף על פי שבתוך זמן השאלה חייב באונסין, מ"מ לאחר הזמן אין דינו כש"ש כשאר שואל, דלא שייך ביה הטעם כיון דנהנה מהנהגה, עיין שם.

³¹ במחנ"א (ה' שאלה סימן ז) כתב בדעת הנ"י שהשואל יכול לחזור תוך הזמן, שהקנין והזמן הם לטובתו, וכשחוזר ואומר שאינו רוצה עוד להשתמש בו פסק מלהיות שואל, אבל הרא"ה סובר שאינו יכול לחזור בו אפילו בטול את שלך, ומ"מ אם החזירו לרשות בעלים, אפילו בע"כ נפטר מאחריות, ועי' דברי משפ"ט (סימן עד סק"ב) שהאריך להסביר שיטות הפוסקים והעלה להוכיח כדעת הרא"ה, ועי' חזו"א (ב"ק סימן כג).

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | וובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLlI7K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדרף היומי

מסכת בבא מציעא

לא קבעו זמן לשאלה אינו נפטר מאחריות³² עד שיחזירנו לרשות משאיל, ואם הודיע למשאיל שאינו צריך עוד לחפץ, יש אומרים³³ שנפטר מאחריות. שאלו למלאכה מסוימת וגמרה, ונאנס קודם שהודיע לבעלים, יש להסתפק אם חייב.

החזירה השואל³⁴ ע"י אחר שלא מדעת משאיל, והוא תוך הזמן, אינו נפטר מאחריות עד שיגיע לרשות משאיל, ויש אומרים³⁵ שאף אם החזיר לאשת המשאיל אינו נפטר אלא אם כן היא נושאת ונותנת בתוך הבית³⁶.

³² נה"מ (סימן שמא סק"א).

³³ מהנ"א (ה' שאלה סימן ז), כיון שלא קבע לו זמן, מיד כשהודיעו כלתה שאלתו, אבל בקבע לו זמן, אף על פי שיכול להחזירו תוך זמנו, כל זמן שלא החזירו ממש אינו נפטר מאונסין, ואפילו אמר לו שאינו צריך עוד לחפץ, אינו נפטר בכך. והסביר המחנ"א הטעם שכל זמן שלא החזירו יכול השואל לחזור מדיבורו ולהשתמש בו עד סוף הזמן שקבע מתחלה, ולא חזרה לרשות משאיל. ומשמע שבלא קבע זמן והודיעו שאינו צריך עוד, הו"ל ככלתה שאלתו ושוב אינו יכול לחזור ולהשתמש בו.

³⁴ שו"ע ונוכש מ שם

³⁵ רמ"א שם

³⁶ נה"מ (שם ס"ק יג), דכיון שהיא נו"נ ה"ז כאילו קנה חפץ דקיי"ל שמקחה קיים, וה"נ קבלה מיד השואל ופטרה אותו מחיוביו. אבל אם אינה נו"נ, נהי דאינו נפטר מדין חזרה, מ"מ דינו כשומר שמסר לאשתו

תרומות והנצחות | בנק הדואר | ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLlI7K9ciPjB873YPB8kBu>

